

Preek Christus Koning – laatste Zondag van het Jaar A 2023

Dierbaren

Koning zijn. Koningin zijn.

Wie van ons heeft daar nooit van gedroomd en wat komt er dan in ons hart op als we daar aan denken?

Misschien spontaan een paleis en edelstenen, mooie kleren, grote diners. Dat is natuurlijk maar de buitenkant. Als we er wat meer bij stil staan dan komen er ook gedachten aan het mooie dat je als koning of koningin kunt doen: de gerechtigheid bevorderen door goede wetten, barmhartig zijn voor hen die het moeilijk hebben, ondersteuning bieden aan de armen, gastvrijheid aan wie dat nodig hebben en zoveel meer. Je hebt als vorst de mogelijkheid om heel veel te veranderen in de maatschappij wat van invloed is op het leven van velen. Het is dan ook een grootse taak. Niet alleen een voorrecht maar ook een verantwoordelijkheid en die is niet licht. Als we kijken in de Heilige schrift, in het Oude Testament, in de boeken van de koningen, dan staan er daar een heleboel beschreven. Soms maar heel kort. Anderen veel uitvoeriger. Maar wat daaraan opvalt, telkens opnieuw, is dat wij dat koningschap, die droom van dat koningschap, als mensen eigenlijk niet waar maken. Er waren goede koningen en slechte koningen. Van die laatsten staat meestal alleen maar vermeldt: "Hij deed wat de Heer mishagde". Dan het moment van zijn aantreden en zijn dood. Dat was het dan. Dat is triest dierbaren. Dat iemand die geroepen is om koning te zijn er zo weinig van maakt. Dat is iets niet alleen van de tijd van het Oude Testament maar tot in onze dagen toe. Dat is iets dat voortspruit uit onze zondige natuur. Uit ons voortkomen uit de erfzonden. Waar wij nog altijd de gevolgen van dragen. Die manifesteren zich soms heel schrijnend. Toch, toch blijft er in ons hart die droom van het echte koningschap. Die wordt eigenlijk door niemand anders gerealiseerd, ten volle gerealiseerd, dan door God zelf. Christus was al koning voor Hij mens werd. In Zijn eeuwigheid bij de vader. Als Woord van God. Als Schepper van heel het heelal. Toen Hij zag hoe zeer wij mensen gebukt gingen onder onze zonden last heeft Hij niet geschroomd om zijn koninklijke majesteit achter te laten bij de Vader en mens te worden. Onder ons in deze wereld. Waar dat koningschap soms maar zo pover gestalte kreeg. Hij is niet mens geworden als een grote machtige vorst die zo uit de Hemel kwam en als het ware alles zou kunnen verpletteren. Neen. Hij is mens geworden door de bijzondere inwerking van de Heilige Geest in de schoot van de Maagd Maria. Hij is hier op aarde begonnen als dat kleine klompje cellen in de moeders schoot. Dat vandaag door zovelen wordt geminacht en verwaarloosd. God zelf in die paar cellen. Hij is gegroeid in de schoot van Maria. Uiteindelijk geboren op Kerstmis. Wij gaan dat hele proces van de zwangerschap van Maria, van groei van het Goddelijke woord in haar, vanaf volgende week weer vieren. Zo begon Christus Zijn Koningschap hier op aarde. Heel afhankelijk. Hij werd geboren in een arme stal. Er was geen plaats in de herberg. Is er iets minder koninklijks dan wij ons kunnen voorstellen? Voor de grootste koning ter wereld, groter dan alle anderen bij elkaar, was er geen plaats in de herberg. Dan moet hij vluchten voor Herodes een aardse koning. Die het gemunt had op wat hij dacht dat zijn concurrent zou zijn. Hij moest vluchten naar Egypte. Ook in de rest van het leven toen Hij volwassen was, en Zijn openbare leven begon, had Hij zoveel tegenstand te verduren. Dit keer vooral van de godsdienstige leiders. Om dan uiteindelijk te worden veroordeeld. Te worden gezeseld en als een spotkoning met doornen te worden gekroond en bespuugd en bespot. Zo heeft God Koning willen zijn.

Met die doornenkroon op is Hij het kruishout op gegaan en heeft daar Zijn leven gegeven voor ons. Voor ieder van ons afzonderlijk en voor ons allen samen. Om ons opnieuw te maken tot een koninklijk volk van priesters. Om ons opnieuw te laten beseffen dat ook wij geroepen zijn om echte koningen en koninginnen te worden. Zo had Hij ons geschapen. Naar Gods eigen beeld en gelijkenis. Hij had gezegd: "Wees vruchtbaar en wordt talrijk. Bevolkt de aarde en onderwerpt haar. Heerst over de vissen van de zee. Over de vogels van de lucht en over alle gedierte dat over de grond kruipt". Heersen, koning zijn. Ja! Maar wel naar het voorbeeld van God. Dat ons zo duidelijk onder ogen gebracht is door Christus zelf. Het voorbeeld van Hem die zei: "Het is zaliger te geven dan te ontvangen". Het voorbeeld van Hem die de ware Koning was. Uit het geslacht van David. David die in het Oude Testament toch een van de koningen der uitnemendheid is geweest. Koning zijn. Misschien denken wij spontaan: "Ja maar, ik ben maar een eenvoudige man of een eenvoudige vrouw en ik sta maar op een kleine plaats in de maatschappij. Ik heb daar niet zoveel mee met dat koning zijn". In zekere zin is dat waar natuurlijk. Maar toch. Het gaat er uiteindelijk niet over of wij veel en machtig en groots kunnen handelen. Het gaat er uiteindelijk alleen maar om dat wij de talenten die wij ontvangen hebben van de Heer in liefde gebruiken. Dat laat Jezus zien bij het laatste oordeel waarover het Evangelie zo duidelijk is. Daar gaat het niet speciaal over koningen. Maar het gaat over de mensen. Daar gaat het over mensen die geoordeeld worden in positieve of negatieve zin. Omdat wat zij voor de medemensen hebben gedaan. "Ik zeg u", zegt Jezus. "Al wat gij gedaan hebt voor één van de geringste van mijn Broeders, hebt gij voor mij gedaan". Is dat niet het ware koningschap? Oog hebben, oor hebben, hart hebben voor die kleine mensen rondom ons heen. Die onze hulp, onze steun en ons gebed gebruiken kunnen. Die weten dat wij in dat eenvoudige dienstrijk, in dat openstaan voor elkaar, God zelf, Christus zelf, de grote Koning zelf mogen ontmoeten en dienen. Godsdienst is geen opium voor het volk. Godsdienst is God dienen in het hier en nu. Heel concreet uitziende naar de grote ontmoeting met Hem die gaat komen. Die ons eens, als wij dat proberen te realiseren, al is het met vallen en opstaan, zal zeggen: "Komt, gezegenden van mijn Vader. Ga binnen in het rijk dat voor u gereed was vanaf het begin van de wereld.

Amen